

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum sacramenta fuerint necessaria in statu ante peccatum? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

74 QVÆST. LXI. ART. II.
Quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus.

ARTIC. III.

Vtrum etiam ante peccatum fuerint homini necessaria sacramenta?

335
4. d. 1. q.
1. ar. 2. q.
3.
ar. prac.
ad 2.
P. p. q. 95.
a 4. ad 1.
art. prac.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod etiam ante peccatum fuerint homini necessaria sacramenta. Quia, sicut dictum est*, Sacramenta sunt necessaria homini ad gratiam consequendam. Sed etiam in statu innocentiae homo indigebat gratia: sicut in prima parte habitum est*. Ergo etiam in statu illo erant necessaria sacramenta.

¶ 2 Præterea, Sacramenta sunt necessaria homini secundum conditionem humanæ naturæ, sicut dictum est. Sed eadem est natura hominis ante peccatum & post peccatum. Ergo videtur, quod etiam ante peccatum homo indiguerit sacramentis.

¶ 3 Præterea, Matrimonium est quoddam sacramentum, secundum illud Ephef. 5. Sacramentum hoc magnum est: ego autem dico in Christo & Ecclesia. Sed matrimonium fuit institutum ante peccatum, ut dicitur Gen. 2. Ergo sacramenta erant necessaria homini ante peccatum.

SED contra est, quod medicina non est necessaria nisi ægroto, secundum illud Matthæi nono, Non est opus sanis medicus. Sed sacramenta sunt quædam spirituales medicinæ, quæ adhibentur contra vulnera peccati. Ergo non fuerunt necessaria ante peccatum.

RESPONDEO dicendum, quod in statu innocentiae ante peccatum sacramenta necessaria non fuerunt. Cuius ratio accipi potest ex rectitudine status illius, in quo superiora inferioribus dominabantur, & nullo modo dependebant ab eis. Sicut enim mens suberat Deo, ita menti suberant inferiores animæ vires, & ipsi animæ corpus. Contra hunc autem ordinem esset, si anima perficeretur, vel quantum ad scientiam, vel quantum ad gratiam, per
alr

aliquid corporale, quod fit in sacramentis. Et ideo in statu innocentie homo sacramentis non indigebat, non solum in quantum sacramenta ordinantur ad remedium peccati, sed etiam in quantum ipsa ordinantur ad animæ perfectionem.

Ad primum ergo dicendum, quod homo in statu innocentie gratia indigebat: non tamen ut eam consequeretur per aliqua sensibilia signa, sed spiritualiter & invisibiliter.

Ad secundum dicendum, quod eadem est natura hominis ante peccatum & post peccatum: non tamen est idem naturæ status. Nam post peccatum, anima etiam quantum ad superiorem partem, indiget accipere aliquid a corporalibus rebus ad sui perfectionem, quod in illo statu homini necesse non erat.

Ad tertium dicendum, quod matrimonium fuit institutum in statu innocentie, non secundum quod est sacramentum, sed secundum quod est in officium naturæ. Ex consequenti tamen aliquid significabat futurum circa Christum & Ecclesiam: sicut & omnia alia, quæ in figura Christi præcesserunt.

ARTIC. III.

Utrum post peccatum ante Christum sacramenta debuerint esse?

Ad tertium sic proceditur. videtur, quod post peccatum ante Christum sacramenta non debuerint esse. Dicitur enim, quod per sacramenta passio Christi hominibus applicatur: & sic passio Christi comparatur ad sacramenta, sicut causa ad effectum. Sed effectus non præcedit causam. Ergo sacramenta non debuerunt esse ante Christi aduentum.

¶ 2 Præterea, Sacramenta debent esse convenientia statui humani generis: ut patet per August. 19. contra Faust. Sed status humani generis non fuit mutatus post peccatum, usque ad reparationem factam per Christum. Ergo neque sacramenta debuerunt immutari, ut præter sacramenta legis naturæ,

C 2 alia

336
4. d. 1. q.
1. ar. 2. q.
4
* a. 1. hu-
ius quæso
ad 3.
c. 16. q.
17. 10. 6.